

Luontolausunto ja liito-oravaselvitys Espoon Lillhemtinpihan
asemakaavanmuutosta varten vuonna 2020

Elina Manninen
Marko Nieminen

Luontolausunto ja liito-oravaselvitys Espoon Lillhemtinpihan asemakaavanmuutosta varten vuonna 2020

Elina Manninen ja Marko Nieminen

Sisälllys

Johdanto ja menetelmät.....	1
Tulokset.....	3
Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Liito-oravaselvitys	7
Luontoarvojen perusselvitys	9
Johtopäätökset ja suositukset	10
Kirjallisuus	11
Liite 1. Menetelmäkuvaus.....	14

Johdanto ja menetelmät

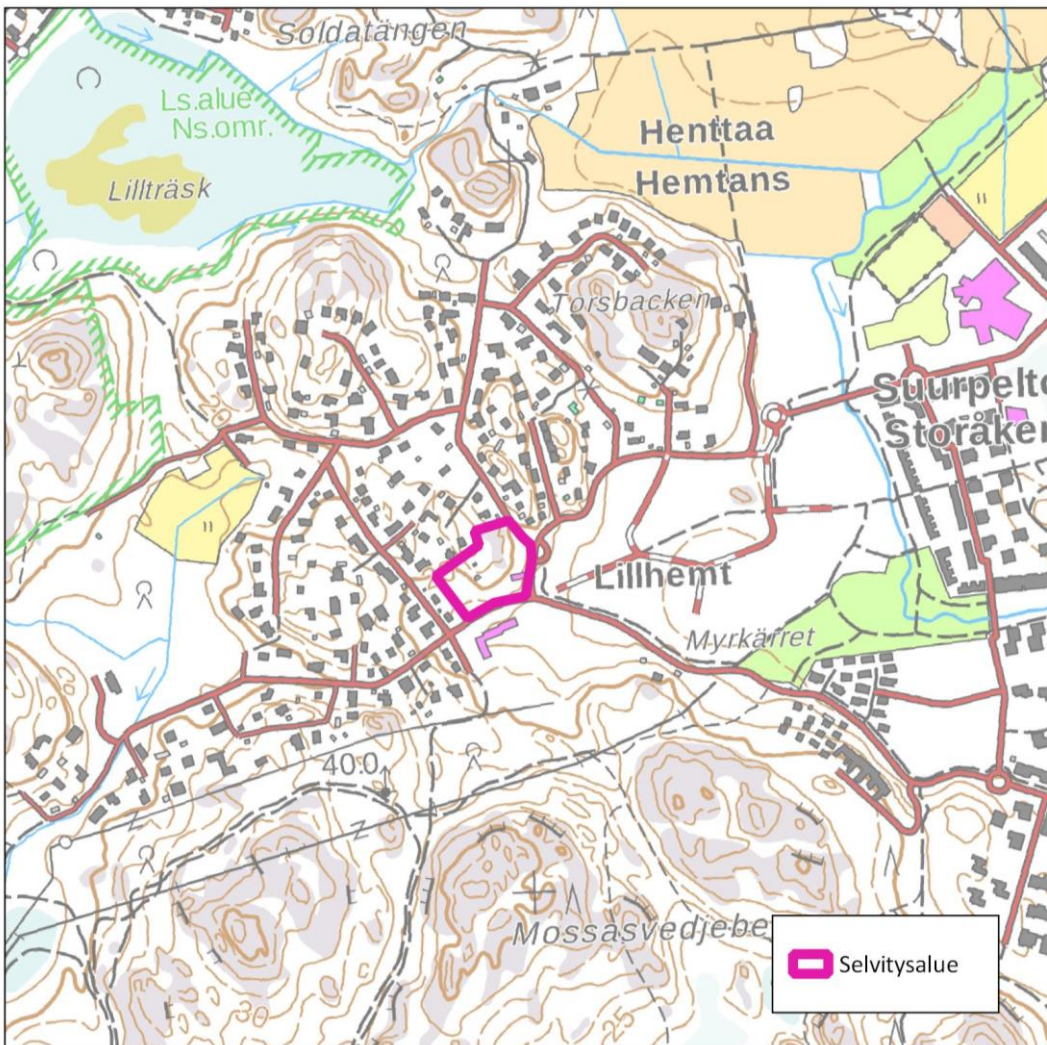
Faunatica Oy teki Espoon Henttaalla liito-oravaselvityksen ja luontoarvojen perusselvityksen toukokuussa 2020. Lillhemtinpihan selvitysalue on yleisten rakennusten korttelialue, jossa sijaitsee suojeltuja rakennuksia. Alue rajautuu pientalo- sekä katualueeseen. Asemakaavan muutoksella tutkitaan alueella olevan rakennuksen käyttötarkoituksen muuttamista asuinkäyttöön sekä mahdollisesti maltillista täydennysrakentamista. Selvitysalueen pinta-ala on n. 1 ha, mutta maastotöiden yhteydessä tarkasteltiin selvityksen kannalta tarkoituksenmukaista rajausta. Selvitysalueen sijainti on esitetty kuvassa 1. Selvityksen tilaaja on Espoon kaupunkisuunnittelukeskus.

Liito-oravaselvityksen tekivät FM Elina Manninen ja FT Marko Nieminen 6.5.2020. Sen tarkoituksena oli selvittää liito-oravan esiintyminen, mahdollisten pesäpuiden ja muiden kolopuiden sijainnit, lajille sovelias elinympäristö ja liikkumisyhteydet. Liito-orava (*Pteromys volans*) kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) lajeihin, ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä luonnonsuojelulain 49 §:n nojalla. Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen kartoituksessa noudatettiin Ympäristöministeriön ohjeistusta (Nieminen 2017). Menetelmistä, metsäkuvioiden soveltumisesta liito-oravan

elinympäristöksi ja liito-oravan biologiaan liittyvistä käsitteistä on kerrottu tarkemmin menetelmäliitteessä.

Luontoarvojen perusselvityksen tekivät FM Elina Manninen ja FT Marko Nieminen 6.5.2020. Selvityksessä arvioitiin yleisesti kohteen luontoarvoja sekä EU:n luontodirektiivin II ja IV liitteiden lajien ja muiden merkittävien lajien esiintymismahdollisuuksia selvitysalueella. Potentiaalisten luontoarvojen arvioinnissa keskityttiin erityisesti lakisääteisesti suojeltaviin luontotyyppeihin ja lajeihin. Lisäksi arvioitiin, tarvitseeko alueella tehdä varsinainen luontoselvitys tai lajist selvityksiä.

0 100 200 m

Kuva 1. Selvitysalueen sijainti.

Tulokset

Selvitysalueen yleiskuvaus

Pääosan selvitysalueesta muodostavat rakennusten avoimet ja puoliavoimet pihapiirit. Ilmakuvasa havupuustoisina näkyvät osat pihojen lähellä ovat enimmäkseen harvaa, paikoin järeääkin männikköä (läpimitta rinnankorkeudella 30–50 cm) (kuva 2), jossa sivupuuna kasvaa koivua. Eteläosassa, tien varrella kasvaa kaksi huomattavan kookasta koivua, joista suuremman läpimitta rinnankorkeudella on n. 80 cm (kuva 3). Alikasvoksena on lehtipuita, etenkin pihlajaa. Pihojen liepeillä kasvaa koristekasveja, joista mainittavin on jonkin pensasangervolajin (*Spiraea* sp.) laaja kasvusto. Pensasangervot ovat Espoossa paikoin levinnet luontoon haitallisessa määrin (Espoon kaupunki 2017). Lisäksi tavataan luonnonvaraisista kasveista monia kulttuurinsuosijoita ja rehevien lehtomaisten paikkojen lajeja kuten vadelmaa (*Rubus idaeus*), valkovuokkoa (*Anemone nemorosa*), sananjalkaa (*Pteridium pinetorum*), ahomansikkaa (*Fragaria vesca*) ja kieloa (*Convallaria majalis*). Paikoin kasvaa enemmän metsävarpuja mustikkaa ja puolukkaa.

Avoimella pihakalliolla (kansikuva, kuva 2) selvitysalueen itäosassa on matalaksi leikattua ketomaista kasvillisuutta, jota enimmäkseen vallitsevat heinät ja monet joutomaiden lajit. Lounaiskulman reheväkasvuinen niittyalue (kuva 4) on mahdollisesti entistä peltoa.

Selvitysalueen pohjoisosa, joka näkyy ilmakuvasa havupuustoisena, on harvaa järeää kuusikkoa (kuva 5), jossa kasvaa alikasvoksena lehtipuun taimia. Kuusten läpimitta rinnankorkeudella vaihtelee välillä 25–50 cm. Aluskasvillisuus on heinä- ja varpuvaltaista.

Yleiskatsaus selvitysalueen kasvillisuuden tärkeimmistä osa-alueista on esitetty kuvassa 6.

Kuva 2. Pihakalliota ja harvaa männikköä selvitysalueen itäosassa

Kuva 3. Kaksi kookasta koivua selvitysalueen eteläosassa.

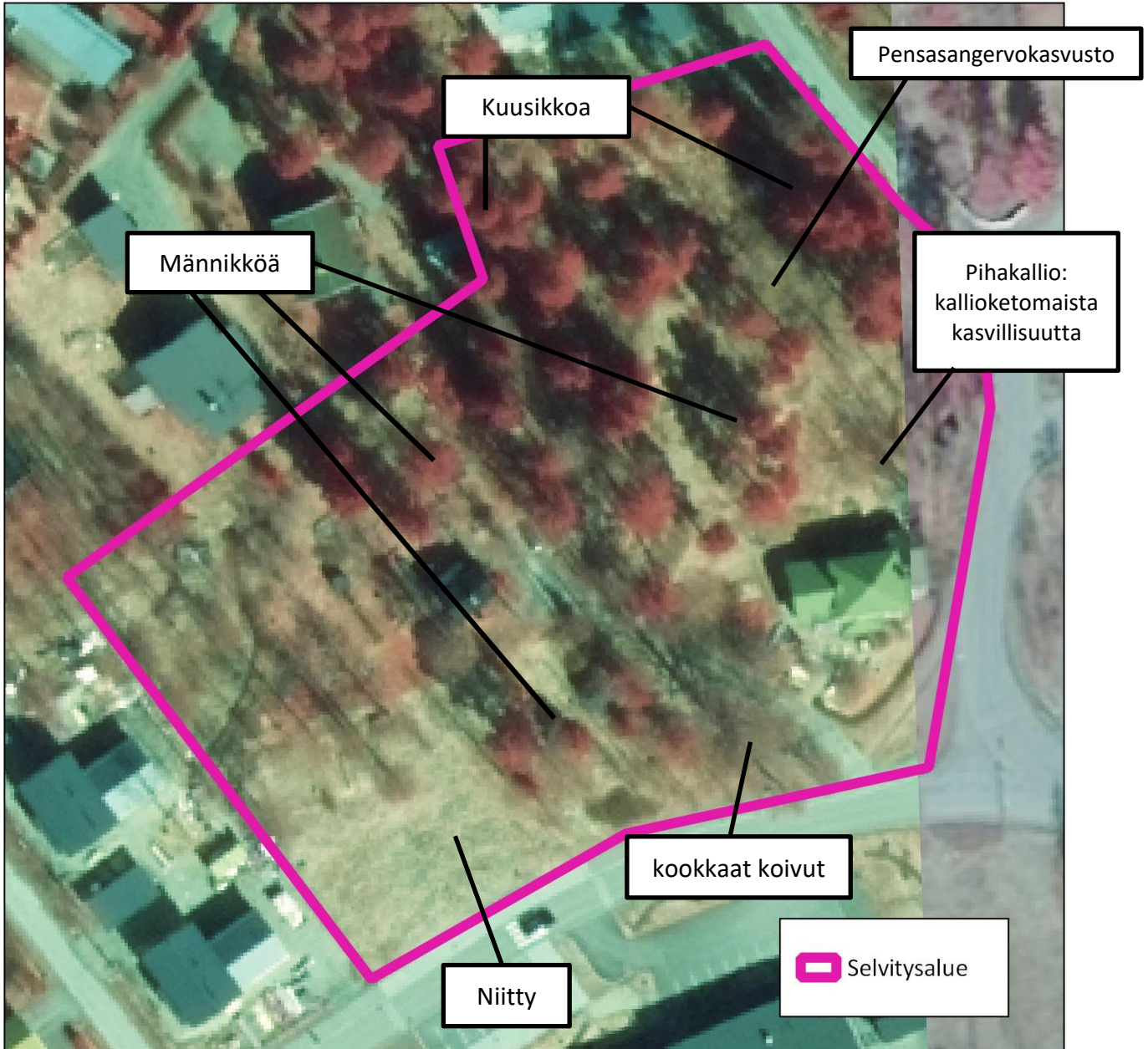

Kuva 4. Selvitysalueen lounaisosan niitty.

Kuva 5. Selvitysalueen pohjoisosan kuusikkoa.

0 20 40 m

Kuva 6. Yleiskuva selvitysalueen kasvillisuudesta.

Liito-oravaselvitys

Selvitysalueen pohjoisosan kuusivaltainen metsä on rajattu osana laajempaa liito-oravalle sopivaa metsää vuoden 2009 luontoselvityksen yhteydessä (Espoon kaupunki 2020). Selvitysalueella tai sen lähiympäristössä ei ole kuitenkaan havaittu merkkejä liito-oravasta. Lähimmät liito-oravan ydinalueet ovat selvitysalueesta n. 300 metriä kaakkoon ja n. 500 metriä pohjoiseen (Espoon kaupunki 2020).

Myöskään tässä selvityksessä ei havaittu liito-oravan jätöksiä. Selvitysalueen pohjoisosan metsä sopii edelleen liito-oravalle (sopivuus 1–2, ks. menetelmäliite). Alueella on ripustettu puihin linnunpönttöjä, jotka voisivat sopia liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi. Lisäksi kookkaassa koivussa on mahdollinen kolo. (kuva 7)

0 20 40 m

Kuva 7. Liito-oravan elinympäristöksi sopiva metsä ja liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi sopivien linnunpönttöjen ja mahdollisen kolopuun sijainnit selvitysalueella. Tässä selvityksessä ei kuitenkaan havaittu merkkejä liito-oravasta.

Luontoarvojen perusselvitys

Luontodirektiivin liitteen IV(a) lajeista selvitysalueella tavataan todennäköisesti Suomen yleisintä lepakkolajia, pohjanlepakkoa (*Eptesicus nilssonii*). Myös korvayökkö (*Plecotus auritus*) voi saalistaa selvitysalueen kaltaisissa kulttuuriympäristöissä. Selvitysalueen pienuuden takia sen merkitys lepakoiden ruokailualueena lienee kuitenkin vähäinen, mutta alueen vanhoissa puurakennuksissa (kuva 8) voisi hyvinkin olla lepakoiden lisääntymisyhdyskuntia. Linnunpöntöt, suurten puiden kolot tai kaarnan raot voivat myös olla lepakoiden päivälepopaikkoja.

Alueella ei ole elinympäristöjä muille luontodirektiivin liitteiden II ja IV(a) lajeille.

Uhanalaisista lintulajeista selvitysalueella saattaa pesiä ainakin varpusia (*Passer domesticus*) ja viherpeippoja (*Carduelis chloris*), jotka on viimeisimmässä uhanalaisarvioinnissa (Hyvärinen ym. 2019) luokiteltu erittäin uhanalaisiksi (EN). Varpunen voi pesiä rakennusten koloissa ja viherpeippo pihapiirin ja metsiköiden tiheissä puissa tai pensaissa, ja yksittäinen varpusen havaittiin maastotyön yhteydessä selvitysalueen lounaiskulmassa.

Selvitysalueella ei ole vesilain 2 luvun 11 §:n tai luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisia suojeltavia luontotyyppisiä. Selvitysalueella on kallioketomaista kasvillisuutta itäosan pihaympäristössä. Perinnebiotooppien ja paahteisten ympäristöjen matalakasvuiseen kasvillisuuteen kuuluu usein huomionarvoisia lajeja. Selvitysalueen kallioilla kasvillisuus oli kuitenkin enimmäkseen heinävaltaista, joten on epätodennäköistä, että alueella esiintyy huomionarvoisia ketokasveja. Lounaisosan niitty on liian rehevä, jotta siellä voisi odottaa esiintyvän huomionarvoisia perinnebiotooppien kasvilajeja.

Selvitysalueen eteläosan suuret koivut ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta ja myös maisemallisesti arvokkaita. Kolopuista hyötyvät kolopesijälinnut ja lepakot. Vanhoissa, osin lahoissa puissa elää myös monimuotoinen hyönteisfauna.

Selvitysalueella havaittiin runsaasti haitallista vieraslajia komealupiinia (*Lupinus polyphyllus*). Muista haitallisista vieraskasvilajeista alueella tavattiin terttuseljaa (*Sambucus racemosa*) ja jotakin jättitatarlajia (*Reynoutria* sp.).

Kuva 8. Selvitysalueen vanhoissa puurakennuksissa voi olla lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.

Johtopäätökset ja suositukset

Koska lähialueilla on havaintoja liito-oravasta, suosittelemme, että liito-oravan elinympäristöksi soveltuva metsä selvitysalueella säästetään maankäytössä. Lakisääteistä veloitetta säästämiseen ei kuitenkaan ole, koska alueella ei tässä eikä aiemmassa selvityksessä havaittu merkkejä liito-oravasta.

Mikäli selvitysalueen vanhoja rakennuksia puretaan tai merkittävästi remontoidaan, tulee selvittää, onko niissä lepakoiden lisääntymis- tai levähdyspaikkoja, joiden hävittäminen tai heikentäminen on luonnonsuojelulain nojalla kielletty.

Uhanalaisia, silmälläpidettäviä tai rauhoitettuja putkilokasvilajeja voi esiintyä hyvin monenlaisilla ja myös ihmisen muokkaamilla kasvupaikoilla (erityisesti kalliokedoilla ja muilla

perinnebiotoopeilla). On kuitenkin erittäin epätodennäköistä, että alueilla on maankäyttöä merkittävästi rajoittavia, erityisesti suojeltavien tai luontodirektiivin liitteen IV(b) kasvilajien esiintymiä. Tästä syystä erillinen putkilokasviselvitys ei ole välttämätön. Suosittelemme säästämään selvitysalueen suuret koivut, mikäli siitä ei koidu kohtuutonta haittaa maankäytön kannalta.

Selvitysalueella mahdollisesti tavattavat uhanalaiset lintulajit ovat sopeutuneet pesimään ihmisen muokkaamissa ympäristöissä eivätkä tarvitse erityisiä suojelutoimia. Alueen pienen pinta-alan takia sekä arvokkaiden lajien lukumäärä että kunkin lajin parimäärä ovat todennäköisesti parhaassakin tapauksessa pienehköjä. Näin ollen alueella ei ole tarvetta linnustonselvityksen tekemiseen.

Selvitysalueen vieraskasvilajien esiintymät tulisi tarvittaessa kartoittaa alueella tarkemmin kesällä. Komealupiini ja jättitattaret ovat Vieraslajiasetuksen (704/2019) mukaisesti kansallisesti merkityksellisiä haitallisia vieraslajeja, joiden esiintymät tulisi hävittää. Yksittäisistä terttuseljapensaista ei ole suurempaa haittaa muulle luonnolle. Linnut kuitenkin levittävät kasvien siemeniä kauaskin emokasvista. Pensaita on hyvä poistaa mahdollisten muiden hoitotoimien yhteydessä, sillä terttuselja on Maa- ja metsätalousministeriön (2012) vieraslajistrategian mukainen haitallinen vieraskasvilaji (Vieraslajiportaali 2020). On lisäksi huolehdittava, ettei pensasangervokasvusto pääse leviämään lähiluontoon.

Kirjallisuus

- Espoon kaupunki 2017: Asukkaiden apu tarpeen taistelussa vieraslajeja vastaan - osallistu vieraskasvitalkoisiin! – internet-sivut: [[https://www.espoonrekry.fi/fi-Fi/Asuminen_ja_ymparisto/Asukkaiden_apu_tarpeen_taistelussa_viera\(120575\)](https://www.espoonrekry.fi/fi-Fi/Asuminen_ja_ymparisto/Asukkaiden_apu_tarpeen_taistelussa_viera(120575))], viitattu 20.5.2020.
- Espoon kaupunki 2020: Paikkatietoaineistot WFS-rajapintapalvelussa: Liito-oravapuut, liito-orava-alueet ja liito-oravareitit. – <https://kartat.espoo.fi/teklaogcweb/wfs.ashx>.
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. – Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja Osa 2 – luontotyyppien kuvaukset. – SUOMEN YMPÄRISTÖ 5 | 2018, Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö, Helsinki.
- Kyheröinen, E.-M., Osara, M. & Stjernberg, T. 2006: Agreement on the conservation of the populations of European bats. National implementation report of Finland. – Inf. EUROBATS. MoP5.19. Ympäristöministeriö ja Luonnontieteellinen keskusmuseo, Helsinki.
- Luonnonsuojeluasetus 1997/2005/2013: 14.2.1997 annettu luonnonsuojeluasetus (160/1997), 17.11.2005 annettu muutos (913/2005) ja 1.7.2013 alkaen voimassa oleva muutos (471/2013)

[<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1997/19970160>; <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2005/20050913>,
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20130471>].

Luonnonsuojelulaki 1996: 20.12.2006 annettu luonnonsuojelulaki (1096/1996)

[<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1996/19961096>] ja luonnonsuojelulain perustelut (HE 79/1996)

[<http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/1996/19960079>].

Maa- ja metsätalousministeriö 2012: Kansallinen vieraslajistrategia. – Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki.

Maa- ja metsätalousministeriö 2016: Liito-oravan huomioon ottaminen metsänkäytön yhteydessä. Neuvontamateriaali. – Maa- ja metsätalousministeriö ja ympäristöministeriö, Helsinki.

Metsälaki 1996: 12.12.1996 annettu metsälaki (1093/1996)

[<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19961093>] ja metsälain perustelut (HE 63/1996)

[<http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/1996/19960063>] sekä laki metsälain muuttamisesta (1085/2013)

[<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20131085>]

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. – Metsälehti Kustannus, Helsinki. 2. painos.

Nieminen, M. 2017: Liito-orava (*Pteromys volans* [Linnaeus, 1758]). – Teoksessa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017, s. 48–55. Ympäristöministeriö, Helsinki.

Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017. Ympäristöministeriö, Helsinki.

Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000: Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje. – Suomen ympäristökeskuksen moniste 188. 128 s.

Ramboll Finland Oy 2014: Selvitys liito-oravien ja maankäytön suunnittelun yhteensovituksista Espoonlahden ja Matinkylän alueilla. – Espoon Kaupunkisuunnittelukeskuksen julkaisu 5/2014, 30.5.2014.

Suomen Lajitietokeskus 2020: Lajihavainnot selvitysalueilta. – [<https://laji.fi/>], tiedot haettu 5.5.2020.

Suomen lepakkotieteellinen yhdistys 2011: Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry:n suositus lepakkokartoituksista luontokartoittajille, tilaajille ja viranomaisille. – [<https://drive.google.com/file/d/1xHsaGs8Y2HUXGugXYgXrSOAE01AzAC3S/view>] viitattu 26.4.2019

Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. – Ympäristöopas 109, Suomen ympäristökeskus., Helsinki.

Vesilaki 2011: 27.5.2011 annettu vesilaki (587/2011)

[<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110587>].

Vieraslajiportaali 2020: [<https://www.vieraslajit.fi/>].

Ympäristöministeriö 2015: Luonto- ja lintudirektiivin lajit. – Internet-sivut, [http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Luonto_ja_lintudirektiivien_lajit], viitattu 15.5.2020

Ympäristöministeriö 2017: Liito-oravan huomioon ottaminen kaavoituksessa. – YM1/501/2017. 6.2.2017

Liite 1. Menetelmäkuvaus

Selvityksen lähtötietoihin kuuluivat seuraavat aineistot:

- Maanmittauslaitoksen kartta-aineistot ja ilmakuvat
- Suomen Lajitietokeskuksen (2020) tietokantojen havainnot alueelta ja sen lähiympäristöstä
- Espoon liito-oravapaikkatietoaineistot WFS-rajapintapalvelussa (Espoon kaupunki 2020)

Työssä noudatettiin soveltuvin osin mm. teosten Pääkkönen & Alanen (2000), Huttunen & Pahtamaa (2002), Meriluoto & Soininen (2002) ja Söderman (2003) ohjeistuksia ja määrittelyjä huomioitavista luontoarvoista.

Luontoarvojen perusselvityksen tekivät FM Elina Manninen ja FT Marko Nieminen 6.5.2020. Selvitysalue kierrettiin jalan kattavasti läpi kasvillisuutta ja elinympäristöjä havainnoiden. Maastossa käytettiin apuna tarkkuus-GPS-laitetta (Trimble Geo7X). Mittauksissa päästiin korkean peittävän puuston alueella 3–6 metrin tarkkuuteen ja muilla alueilla alle kolmen metrin tarkkuuteen.

Maastotyön aikana havainnoitiin kaikkien eliöryhmien huomionarvoista lajistoa ja elinympäristöjä, joista tehdyt havainnot kirjattiin, paikannettiin tarvittaessa GPS-laitteella ja merkittiin kartalle. Alue valokuvattiin.

FM Elina Manninen ja FT Marko Nieminen tekivät liito-oravaselvityksen 6.5.2020. Liito-oravaselvitykselle inventointiaika oli otollinen: lumi oli kokonaan sulanut, mutta lehtipuut olivat vielä lehdettömiä eikä aluskasvillisuus ollut vielä häiritsevästi noussut. Liito-oravan jätökset ovat luotettavasti havainnoitavissa maaliskoukokuun välisenä aikana (ks. Nieminen 2017).

Maastossa edettiin siten, että saatiin kattava kuva puustosta sekä alueen sopivuudesta liito-oravalle. Liito-oravan ulostepapanoita etsittiin mahdollisten oleskelu- ja ruokailupuiden ja puuryhmien alta: rinnankorkeushalkaisijaltaan (dbh, 130 cm maasta) kaikki yli 30 cm paksut kuuset, yli 20 cm paksut haavat ja lepät sekä yli 35 cm paksut koivut ja raidat. Näiden puiden tyveltä etsittiin noin 0,75 metrin säteellä liito-oravan ulostepapanoita.

Paikannuksessa käytettiin apuna tarkkuus-GPS-laitetta (Trimble Geo7X). Paikkatiedon ja kartta-aineiston käsittely tehtiin ESRI ArcGis-ohjelmistolla; rajauksien tekemisessä ja tulkinnoissa apuna käytettiin tarvittaessa myös ilmakuvatarkastelua (pohjakartat ja ilmakuvat: © Maanmittauslaitos).

Metsän sopivuus liito-oravan elinympäristöksi arvioitiin seuraavasti:

Luokka 1 (Soveltuu hyvin liito-oravalle): Metsikkö täyttää liito-oravan kannalta kaikki vaatimukset. Metsäkuviot ovat yleensä varttuneita kuusivaltaisia sekametsiä, joissa sekapuina on haapaa ja koivua. Alueella on kolopuita tai muita liito-oravalle sopivia pesäpaikkoja. Metsätaloudessa nämä metsiköt luokitellaan uudistuskypsiksi. Metsäkuvio voi kuulua luokkaan 1, vaikka merkkejä liito-oravasta ei havaittaisikaan.

Luokka 2 (Soveltuu liito-oravalle): Metsä on puustoltaan pääasiassa liito-oravalle soveltuva, mutta usein iältään vielä nuori. Sopivat kolopuut puuttuvat tai mahdollisten ruokapuiden osuus on pieni. Esimerkiksi varttuneet kasvatusmetsät kuuluvat tähän luokkaan.

Luokka 3 (Liikkumisympäristö): Puuston korkeus on yli 10 m. Metsän rakenne on sellainen, että se ei sovellu liito-oravan lisääntymispaikaksi. Puusto voi olla vielä liian nuorta tai puulajit ovat liito-oravalle sopimattomia. Luokkaan kuuluvat nuoret kasvatusmetsät, nuoret ja varttuneet puhtaat männiköt sekä kuusimetsät, joista ei löydy liito-oravalle sopivia kolo- tai ruokailupuita. Nuoret lehtimetsät saattavat olla liito-oravan ruokailualuetta, jos ne sijaitsevat asutun reviirin läheisyydessä.

Luokka 4 (Sopimaton liito-oravalle): Puuton, liito-oravalle täysin sopimaton alue. Eläin ei pysty liikkumaan alueella. Tähän luokkaan kuuluvat avohakkuut, nuoret alle 10-metriset taimikot, vesistöt, pellot ja rakennettu maa.

Espoon kaupungin liito-oravaselvityksissä käytettyjä käsitteitä:

Elinpiiri on alue, jota liito-oravan elämänsä aikana käyttää liikkumiseen, ruokailuun, levähtämiseen ja lisääntymiseen.

Elinympäristö Liito-oravalle soveltuvat alueet ja yhteydet.

Lisääntymis- ja levähdyspaikka on suojeltu luonnonsuojelulain 49 §:n nojalla.

Lisääntymispaikalla liito-orava saa poikasia, ja levähdyspaikassa liito-orava viettää päivänsä. Lisääntymis- ja levähdyspaikka käsittää pesäpuut ja niiden välittömässä läheisyydessä olevat suojaa ja ravintoa tarjoavat puut.

Pesäpuu Puu, jota liito-orava käyttää lisääntymiseen sekä lepäämiseen. Puussa on kolo, tavallisen oravan risupesä tai liito-oravan käyttämä lintupönttö.

Ydinalue on papanahavaintojen perusteella rajattu osa liito-oravan elinympäristöstä, johon sisältyy yksi tai useampi lisääntymis- ja levähdyspaikka. Ydinalue on liito-oravan eniten käyttämä alue, jossa on useita liito-oravan suosimia puuston rakennepiirteitä (suoja antavat kookkaat kuuset, ruokailuun soveltuvat lehtipuut ja mahdolliset kolopuut). Ydinalueita on liito-oravan elinpiirillä useita. Ydinaluerajauksen tavoiteltava vähimmäispinta-ala on yksi hehtaari.

Ekologinen yhteys, kulkuyhteys: Ensisijaisesti puissa liikkuva liito-orava tarvitsee puustoisia reittejä liikkuaan elinpiirillään. Liito-oravan ekologiset yhteydet muodostuvat erilaatuisista latvusyhteyksistä. Yhteyksien kautta liito-orava liikkuu elinympäristön sisällä ydinalueelta toiselle. Koiraat liikkuvat useiden naaraiden elinympäristöissä ja tarvitsevat toimivia yhteyksiä laajemmalle alueelle. Nuoret liito-oravat muuttavat pois syntymäpaikastaan ja voivat tässä käyttää myös yhden suuntaisia yhteyksiä. Espoon käytäntönä on ollut, että jokaisesta ydinalueesta tulee olla vähintään kaksi toimivaa yhteyttä viereisille alueille ja soveltuviin metsiin. Tärkeissä solmukohtissa säilytetään kolme yhteyttä (Ramboll 2014).